

DIOLEN

הופעה נאה
הרגשה נעימה

בגדי קיץ
קלילים

מיוצרים מ

Diolen®

"ללא גהוץ"

מיוצרים מ

כי דיאולן מוסיף לך חן...

® - registered trade mark

של התהוות והתבצרות תהום בין שני העי
מיס. ואת הגשר שיגשר מעל פני התהום
אין לראות גם בפרספקטיבה... כל מנהיגי
הערביים הנם ספוגי מזימה ואיבה אלינו.
האיסלמיזם והקומוניזם אינם עתידים להמ-
תיק את האיבה הזאת. ויש להוסיף, שגם
אצלנו אינם נראים כרגע אישים מטיפוסו
של ד"ר מגנס. ובכן, ובכן — מה יהיה
בימים הבאים?

אתה מבין שימי המנוחה מאונס שנפלו
בחקקי נתנו לי. פנאי" להרהר בכמה וכמה
שאלות וגם בשאלה מסרידה זו. והנה תוך
הרהורים אלה נתקלתי בקונפליקט התוניסי
ובשמו של חביב בורגיבה, וכאן החלה
להתקדם אצלי "האוטופיה". והנה תוכנה:
אם נתגלתה אישיות מנהיגה ערבית, ש'
היא ברמה תרבותית או הומניסטית כניהרו
ההודי, הרי זוהי שיכולה היתה לתפוס גם
את היסוד האוניברסלי של ההתפייסות ואח-
וות שני העמים — הערבי והעברי.

אולם כדי שאיש כחביב בורגיבה (אם
באמת הנהו כפי שמדובר עליו בעתונות)
יוכל להיות איש השליחות ההיסטורית הג'
דולה, שאני מדבר עליה עכשיו, דרושים
שני תנאים:

(א) שהוא ולא אחר יגשים ברוחו הוא
שאפת העם התוניסי. מכל המדינות הקו-
לוניאליות הרי צרפת היחידה, שנוח לה
ורצוי לה פתרון חיובי של היחסים בינה
ובין הערבים — ביחוד בתוניס. כמובן,
שאיני יודע את הענינים, אולם כך נראה
לי הדבר מתוך הקריאה בעתונים. יותר
מכל הארצות ישנם קשרים אורגניים בין
צרפת והערבים שלה. ואם באמצעות בור-
גיבה תיפתר בשלום משאלת העם התוניסי,
הרי הוא יעלה לאישיות מצליחה ואוטו-
ריסטית בעולם הערבי!

והנה התנאי השני:
(ב) צריך שתהי תרומה יהודית בהצלחתו
של חביב בורגיבה... התרומה היהודית יכו-
לה לסגול את הדרך ולשמש הצדקה מוס-
רית ליחסו הרצוי של בורגיבה אלינו ולי
רעיון שליחותו בינינו ובין הערבים.

כיצד מגיעים לתרומה היהודית המדינית?
לו חי קרמייה, לו היה חי ליאון בלוס,
היה לי קל לשער אפשרות של תרומה
יהודית בענין כזה. לא הגוי שומן כ"א
היהודי ליאון בלוס. וכשם שהיהודי דיוואלי
נתן בזמנו לעם האנגלי את סואץ ואת
הודו, כך היה מתרשם בחלק של העולם
הערבי דבר תרומתו של היהודי ליאון
בלוס להגשמת אידיאל ערבי ובהתאם לתו-
עלת האינטרסים של צרפת.

אולם קרמייה איננו וגם ליאון בלוס
איננו. אולם אולי ישנו כוח ציבורי אחר,
אשר בראשו גם יהודים, שיכולים ומתאימים
למלאות תפקיד היסטורי כזה? עושה רושם
עלי, שהסוציאליסטים בצרפת מעונינים לה'
יות מצדדי השלום עם תוניס: אולי יכול
הרעיון שלי להדליק את הפנסיה של אני
שינו אנו — כזיל מוק, דניאל מאיר ועוד
— להיות פעילים באופן מיוחד בפרובלימה
התוניסית?

כל הדברים שאני כותב עליהם יוצאים
מתוך ההנחות הבאות: (א) שהפרובלימה
התוניסית ניתנת לפתרון רצוי; (ב) שקיימת
אישיות כחביב בורגיבה ולה אותן הסגולות
הרצויות לי גם לגבי הענין המעסיק אותי;
(ג) שישנו כח ציבורי אשר יכול לפעול
באופן רצוי מבחינה צרפתית, ערבית והור'
דית כאחת.

איש כפף

הגלביים, יודעים כי הוא זקן עוברי-בטל,
שלא יסכן כבר להנהיג מפלגה ומדינה.

גיבור רמשק י. ישע, ירושלים

הכתבה "זל", לא הי"ד" (העולם הזה
1446) כתובה לפי מיטב כללי ההגיון,
אך היא כוללת בתוכה כמה מישגים קטנים.
ראשית, אין צורך לטפל באופן מיוחד
במאמריו הארסיים של הד"ר הרצל רוזני
בלוס, עורך ידיעות אחרונות. גם עתונים
אחרים כתבו ברוח דומה, אם כי בצורה
יותר עדינה.

שנית, גם אם יתממש חזון השלום
המרחבי לא יעלמו המרגלים מן הארץ.
גם בעיתות שלום שולחים שירותי הביון
(המשך בעמוד 4)